

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiae Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Dionysiu[m] etia[m] Areopagita[m], in Gallia[m] ad Chr[istu]m illi
annu[n]cia[n]du[m] uenisse & ap[u]d Lutetia[m] Parisior[um], gloriosum
co[n]summase suu[m] martyriu[m] VII

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

mordacissimū: illiusq; libros ferales & funestos, sinibus suis procul exegit. Nec minus & ipsa Lutetia Parisiorum, in sanctissimi patris sui (à quo, lumine fidei primum illustrata est: & ad Christum adducta) exurrexit defensionem. illiusq; calumniatorem improbitum publica damnauit censura: exterminandūq; curauit. Demū sacra theologorū Parisiensū facultas, hanc ipsam propositionē Lutherana, in Dionysiu & opera eius obtreclatoria: inter ceteras censoria quoq; uirga notauit, & debitis signauit titulis.

¶ Dionysiu etiā Areopagitam, in Galliam ad Christū illi annunciandum uenisse: & apud Lutetiam Parisiorū, gloriosum consummasse suū martyriū. Cap. VII.

Ed & hic forsitan obstrepet quispiā importunus abnegabitq; Dionysiu Areopagitam esse Gallorū apostolū, & Parisiis Christi fidē primū annunciasse, ut in proximi capitis calce à nobis affirmatū est.

Aliquorū enim (qui tamen rari sunt) dictis innitēs, contendet improbus cauillator: Dionysiu illum qui in Galliam uenit, & ueræ fidei lumen Parisianis primus attulit, apud quos etiam insigni coronatus est martyrio: non fuisse Dionysium Areopagitam à beato Paulo, cōuersum, ut meminit Lucas. sed alterū quēpiā Dionysium ab illo: nescio qua terræ regiōe deductū, aut quo in signitū cognomento. ¶ Cæterū ut & huic occurramus cauillo: apertis his demōstramus argumentis, quantū suppetent uires, beatū patre Dionysiu Areopagitā, Pauli apostoli in fide Christiana alumnū, & sacrorū operū (quæ ipsius præferunt titulū) authorē, & non aliū quempiam eiusdem nomenclaturæ Dionysium: in Galliam, directore sancto Clemente sedem apostolicā tum moderāte, profectum esse, Lutetiamq; Parisiorum sua prædicatione primum ad ueri dei agnitionem conuertisse: ac ibidem suum consummasse martyrium. Quod sequentibus annitemur rationibus asseuerare.

¶ In primis, Dionysius ille qui in Galliam uenit, & apud Parisios primus Christum annunciauit (supponimus enim cum aduersarijs aliquem fuisse talem, & illius nominis; quisquis is fuerit) à beato Clemente tum summo pontifice illuc directus legitur: & à Felcennino Sisinnino Domitiani Cæsaris præfecto, iussu illius, multis & grauib; afflictus tormentis, tandem Parisiis glorioso cond summatus

Actuū 17.

LIBER PRIMVS

summatus esse martyrio. quemadmodum refert uite ipsius & mor-
tis historia: ex hypothese, hic supponeda. Cui siq; fide detrahat: ne
scio qua uia contra eum in hac materia (quæ iam olim transacti
temporis factum disquirat) sit agendū. & relinquendum illum po-
tius esse censerē: ut parum in sanctos pium ac religiosum, quorū re-
ceptissimas negat historias: quā diutius cum illo disceptādū. Hac
autem omnia iam dicta, & in huius rationis initio assumpta: **Diony-
sio Areopagitæ** congruenter ascribuntur. quæ usq; ad tēpora **Do-
mitiani** cæsaris peruenisse: paulo ante ostēdimus. quoniam ad san-
ctum **Ioannem apostolum & euangelistā**, à **Domitiano** in **Path-
mos** insulam exilio relegatum (ut supra dictum est) epistolam scri-
psit. Enim uero cū aliquot annos ipse **Dionysi⁹ Areopagita** **Athe-
niensem** (cuius à beato **Paulo** fuerat ordinatus episcopus) rexisset
ecclesiam: cōmissa alteri illius moderationis prouincia, **Romā** re-
lictis **Athenis** uenisse narratur: nō sine interna diuinæ dispenfati-
onis (ut credere dignū est) uocatione. quæ immensa sua bōnitate
uoluit occiduas orbis partes tam lucidi solis splendore illustrari. Cū
autē **Romā** uenisset: beatum **Clementē** apostolicæ sedi præside-
tem offendit. A quo in **Galliam** transmissus fuisse dicitur: & apud
Luretiam **Parisiorum** martyrio coronat⁹. At uero **Dionysio** **Co-
rinthiorū** episcopo: nequaquā ista iam dicta attribui uere possunt. q
tempore **Domitiani** nequaquā floruisse dinoscitur: sed sub impe-
ratoribus **Marco Antonio Vero**, & **Aurelio Commodo**, summo
autē pontifice **Sotero**: circa annum ab incarnatione dominica cete-
simū septuagesimū quartū, ut phibet **Eusebi⁹** cæsariē. in suo chro-
nico. Quare inter **Dionysium Areopagitam** & **Dionysium** **Corin-
thium**: interstese est ad minimum, octoginta annorū spacium. Ad-
de quod **Dionysius Corinthiorū** episcopus, in sua ad **Athenienses**
epistola: **Dionysii Areopagitæ** meminit. scribitq; eundem, à **Paulo**
apostolo, post sui in actibus apostolicis narratam cōuersionem:
Eusebius, apud **Athenas** ordinatum esse episcopū. ut refert **Eusebius** in sua
historia ecclesiastica: libri quarti capite uicesimo secūdo. Ex quo ua-
lidum sumitur argumentum: **Dionysium Corinthium**, **Dionysio**
Areopagita longe fuisse posteriorem. **Dionysi⁹** igitur qui in **Gal-
liam** uenit & **Parisios** claro fidei lumine illustrauit: fuit reuera **Dio-
nysius Areopagita**, cum nullus alter **Dionysius**: circa tēpa **Dom-
itiani**

Dionysius
Corinthio-
rum episco-
pus.

Eusebius,

Actuū. 17.

tiani felici martyrio claruisse dicatur. ¶ Rursum ætatis quoq; Dionysii Areopagitæ ratio recte quadrat huic assertioni. Nam ipse quintum & uicesimum agebat ætatis annū tēpore passionis Christi: ut de se scribit in undecima sua epistola, & nonagenarius mortem pertulit pro Christo (ut astruit Trithemius in suo de scriptoribus ecclesiasticis libro) circa annum ab incarnatione dominica nonagesimum sextum: & post passionem Christi anno sexagesimo tertio, aut circiter. Ea autem temporis conditio atque supputatio, conuenienter respondet ac quadrat Domitiani imperio: ad annū usque centesimum post domini in carnem aduentum, fere extento, secundum Eusebii Cæsariensis ratiocinium: in suo chronico annotatum, sub quo quidem Domitiano (ut dictum iam est) mortē sustinuit Dionysius ille: qui Parisiorum Lutetiam primū clarissimo fidei lumine, & demū suo precioso sanguine decorauit. Qui & ab impio Sisinio præfecto, senex nefandus per ignominiam in quæstione fidei appellatus est: & de quo sancta canit ecclesia. Seniore celebrante missam, turba circumstante: adest Christus, comitate cælesti militia. Ex quo non irrationabiliter colligere licet: Dionysium illum apud Parisios passum mortem pro confessiōe fidei: fuisse Dionysium Areopagitam, quod eadem huic & illi respōdeat senilis ætas. ¶ Ad hæc. Nullus ab Eusebio Cæsariensi & alijs authoribus celebratur alter Dionysius: qui passus sit martyriū sub Domitiano (quod Parisiis passus Dionysio conuenisse: ex historia supponitur) quàm Dionysius Areopagites, qui primam persecutionem Christianorum à Nerone suscitatum prætergressus est: & usq; ad tertiam ecclesiæ persecutionem à Traiano excitatam nequaquam peruenit. Nā ratio tēporis & ætatis Dionysii Areopagitæ: id ipsum nō patitur. cū debuisset tūc amplius quā cētū annos habuisse ætatē: quando gloriosa morte sua deum clarificauit, quod historiæ eius, nonaginta tantum annos illi ascribenti: nequaquam consonat. Ergo in secūda ecclesiæ persecutiōe, sub Domitiano facta: Dionysii Areopagita cursum martyrii expleuit. Cōsequēs est igit, Dionysii Areopagitam, eum ipsum esse: qui Galliarū apostolus est ac patronus, Parisiorūq; sacer antistes, & splēdidus illustrator. ¶ Ad hæc etiam rem corroboreandam, non parum faciūt antiqua monumenta: in hunc usq; diē asseruata, sacri scilicet cineres & reliquie be-

LIBER PRIMVS

ti **Dionysii Areopagitæ**, & sociorū eius tam in euangelij prædicatione q̄ martyrij agone, **Rustici & Eleutherij**: cū magna ueneratione ad quartū à Parisiis lapidem, in templo admodū magnifico illis dicato repositæ, atq; honoratæ. Enim uero cū post felicē illorum trium athletarū in domino obdormitionē, corpora eorū cryptis subterraneis fuissent abstrusa, & ibidē diutius sine debito honore delitissent: post annos triginta & quadringentos à passione ipsorum,

Dagobertus. **Dagobertus** rex **Francorū** per uisum in somno cælitus admonit⁹: sacra ipsorū ossa ac cineres sancto terra effoscos honoratiore collocauit mausoleo, ac ornatiore conditorio sublimi in loco uenerandos exhibuit: extracto in sanctissimi **Dionysii** honorem magnifico templo: & amplissimis dotato prouentibus in ministrorū eius sustentationē. Deinde circa octingentesimū, legati **Michaelis** imperatoris **Cōstantinopolitani**, ad **Ludouicū Piū** **Caroli Magni** filiū **Francorū** regē ac

Ludouicus Pius. **Romanorū** imperatorē profecti: inter cætera illi pro dono singulari detulerunt libros **Dionysii Areopagitæ**, de cælesti hierarchia inscriptos. Qui sane libri (ut **Sigibertus** in suo chronico author est) ad

Sigibertus **Parisiis** à **Ludouico** missi: in ipso die, sancto martyri **Dionysio** dicato, suscepti sunt cū ingēti gaudio, quod beati **Christi** martyris uirtus, mitissime tū in beneficis sanitatū spectata, adauxit: unde uiginti ægrotis ac uario morborū genere languidis, proxima nocte diuinit⁹ curatis. Quod si quis in dubiū reuocare pergat, sint ne sacre illæ ex uiuæ ac reliquiæ, sancti **Dionysii Areopagitæ**: ut dicunt, an alterius cuiuspiā **Dionysii**: potius ob tantā impietatē pœna multand⁹ est & uinculis coercendus, q̄ ratione aliqua reuincendus. q̄ id in quæstionē uocet, ac trahat in ambiguū: quod ex tot annorū interuallo, publico populi consensu ac tantis approbationibus ratū haberi debet & maxime persuasum. Sufficit enim ipsa temporis antiquitas ac indubitata totius populi sententia, diuturno ac firmo to-

v. borata consensu: autoritatē huic rei inducere. ¶ Postremo, officium ecclesiasticum quod in die festo sanctissimi martyris ac sociorū eius per omnes legitur ecclesiæ antiquissimo approbatū usu manifeste etiā testificatur, **Dionysii** ipsum, qui **Galliā** circa euangelicæ legis exortū inuisit, ac **Lutetiā** splendore fidei **Christianæ** primū illustrauit, **Parisiis**: q̄ fuit episcopus: fuisse **Dionysii Areopagitæ**.

gitā, à beato Paulo adductū ad Christū, diuināq; uocatione è Græcia, ad Gallias splendore nouo fidei claritateq; lucis euangelicæ perfundendas, accitū. Et potissimū prosa illa præclara & elegans: in missæ diei illius officio, modulatissima cōcinnitate solita cōcini. Gaude prole Græcia: gloriæ Gallia, patre Dionysio. Et sane fati⁹ est hac in re cū tota sentire ecclesia, illiusq; sequi grauissimā sententiā, publico oīm consensu & antiquo probatā usu q̄ nōnullos, eodemq; paucos, nouitatū studiosos, paradoxoꝝq; sectatores. Quorum studiū in hoc potissimū uersatur: ut quæ ab omnibus recepta sunt & approbata, euertant & refigant. ut etiā nouas inducāt opinionōes: & sectas exuscitēt. ut deniq; quippiā afferant in cōtentionē: quod ab oīm dissidet sententiā usq; cōmuni, cōtendentes, ea ratione, singulari doctrina præditi uideri, & plus omnibus sapere: si contra q̄ cæteri omnes, sentiānt, si improbent, quæ à cæteris probant omnibus: aut ea approbent, quæ à reliquis omnib⁹ dānant. Verū qui secundū apostoli monitū non plus sapere uolunt q̄ oportet, sed sapere ad sobrietatē (uelle aut debent omnes) non debent facile aures patefacere nouis istis placitis & assertiōibus, à cōmuni & probata omnibus sententiā abhorrentibus: sed uia regia ac plana incedere. quā tenentes: nullo trahētur errore malo, nec ferent per deuiā.

Roman. 12.

¶ Dissolutio rationū aduersæ partis: cōuincere nitētū, opera quæ Dionysii noie sunt annotata, nō esse Dionysii Areopagitæ, sed alterius cuiuspiā authoris. Cap. VIII.

Vnc autem reliquū est pro nostro officio: ut rationibus aduersarioꝝ, & qui oppositas iā dictis tutantur partes, pro uirili nostra occurramus. Inter quos in primis se offert Erasmus Roterodamus: qui in epistola, secundo tomo operum beati Hieronymi à se recognitorum præfixa recensens multa opera alienis authoribus falso ascripta: inter cætera ait. Et hierarchiæ libros Dionysio tribuimus Areopagitæ, & eundem putamus esse: quē iuxta Luce tiam Parisioꝝ urbe, martyrio coronatū accepimus, è tribus (ni fallor) unum facientes, hæc ille. Sed exhibeat (oro) Erasmus uel unū Dionysū, præter Dionysū Areopagitā: qui tēpore apostolorum (quo opera illa quatuor, Dionysio ascripta, simul & epistolas, cōpositas esse: manifestis cōuincit argumentis) doctrina reꝝ sacrarū ha-

Erasmus.

d 3 bitus